

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українськ. Робітнич. Домі, на ролі вулиці Прічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ПІД ПРОВІДОМ ВІОЛ РОБІТНИКИ МОЖУТЬ ВИГРАВАТИ СТРАЙКИ

ОРГАНІЗОВАНА СИЛА РОБІТНИКІВ ВІДБИВАЄ НАСТУП НЕНАСИТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ.

Заробітні платні залізничників, що заняті на потягах, має бути понижена на 10 відсотків. За цим послідує також знижка всім робітникам занятим у залізничній індустрії. Трамвайні робітники в Вінніпегу мають вирішити чи вони приймуть знижку платні на 10%, чи вийдуть на днях на страйк. 12,000 майнерів у Нова Скотії дістануть знижку від 10 до 33% на 1 лютого, наступного року, хоч в наслідок часткової праці вони вже фактично потерпіли знижку платні на 50%. Це саме відноситься й до робітників сталевий індустрії і майже кожної галузі індустрії в Канаді.

Ось такі подарки несе капіталістична класа Канади робітничій класі з новим роком. Для безробітних — понижена мізерної допомоги та невеличкі кемпи, де в неймовірно тяжких умовах, по пояс у болоті, голодні й одерті робітники працюють за безцінь під час сувороті канадської зими. Для працюючих — гостре втинання платні та "лей аф" (наприклад, 30% сієнерських шанових робітників має бути відложено від праці з 1 січня). Для фармерів — викидання з фармів, розпродаж майна за неплату податків та довгів, закриття шкіл і т. п. Для чужинських робітників — масова депортація. Для революційного руху — жорстоке подавлення під 98 секцією карного закону.

Перед трудящими масами Канади стоїть питання: чи піддається цьому загальному наступові на життєвий рівень і політичні права робітників і бідняцьких фармерів, чи доложити всіх зусиль, для відбиття цього наступу?

ВІОЛ УСПІШНО ВЕДЕ КОНТРАСТУП.

Тимчасом під революційним керівництвом Ліги Робітничої Єдності робітничі маси все більше відповідають на це питання через розвінчання страйкової боротьби проти знижки заробітної платні. Із Бритиш Колумбії наслідна вістка, що 600 робітників Фрейзер Милс виграли після двох місячної боротьби страйк за 4 до 7.5% підвижки платні та визнання своїх трактових комітетів. Англійські, європейські, китайські та індуські робітники два місяці боролись пліч-у-пліч проти підприємців, проти зрадників з Американської Федерації Праці та поліційного терору, zorganizували свою юнію (афілійовану до ВІОЛ) на 100% і добились своїх домагай.

На днів наслідна вістка й про другий успіх робітників, цим разом з Онтаріо. Недавно в Ніпегон (біля Порт Артур) дві кемпи лісових робітників під проводом ВІОЛ вийшли на страйк за підвижкою платні. Страйк охопив 120 лісових робітників і 6 жінок-кухарок. Незвичайна солідарність і бойовий настрій страйкерів довели до успішного закладження страйку. Лісові барони були примушені згодитися на всі домагай страйкерів: підвижка платні на 13 доларів у місяць поденним робітникам, по десять доларів у місяць кухаркам та їхнім помічникам, підвижка по 50 центів на "добл корд" для акордових робітників.

Подібні вістки наслідують і з других місцевостей. В Монтреалі мебєві робітники в Айдіел Англетерінг мали мати знижку платні, але коли робітники, більшість яких організували на ВІОЛ, загрозила страйком — знижку не проведено.

Хоч в випадки програми страйків — певної гарантії на виграння боротьби ніколи не може бути! — досвід цих страйків, які велись під керівництвом ВІОЛ у різних провінціях і різних індустріях, доказує, що наперекір твердженням реформістів робітники можуть поставити опір наступові на їхню заробітну платню в цьому періоді, й можуть вигравати страйки проти підприємців.

РОЗВИВАЙТЕ МОГУТНЮ ХВИЛЮ СТРАЙКОВОЇ БОРОТЬБИ.

Робітників в усіх індустріях — де зараз проводиться знижка платні, де вона намічається на близьке майбутнє й де вона вже проведена, мусять приготуватися до страйкової боротьби проти наступу капіталістів. Тільки цим шляхом зможемо вони відбити цей наступ і забезпечити людське життя собі та своїй родині. Цей шлях показує нам ВІОЛ не лише агітацією, але вже широким досвідом, здобутим за останніх декілька років у практичному керівництві страйками.

Це тільки ВІОЛ, що веде й виграє страйки зараз. Не тому, що ВІОЛ має яку небудь гарантію на виграння страйків або монополія на їх керівництво, а тому, що це єдина юнія яка стоїть на принципі класової боротьби, єдина юнія, що бореться за робітничі інтереси, що дійсно бажає вести страйк проти капіталістичного наступу. Тому робляться зі сторони підприємців приготування підприємців кроки до подавлення ВІОЛ, до проголошення ВІОЛ теж "незаконною організацією", як ось недавня заява судді Ослі. Але ці спроби будуть безсильні перед масовим опором робітничої класи.

БУДУМО ВІОЛ — ЮНІЮ, ЩО БОРЕТЬСЯ ЗА РОБІТНИЧІ ІНТЕРЕСИ! РОЗВИТКОМ МОГУТНЬОЇ СТРАЙКОВОЇ ХВИЛІ ВІДБИЙМО СПРОБУ ЩЕ ДАЛЬШЕ ПОНИЗИТИ НАШ ЖИТТЄВИЙ РІВЕНЬ.

СІЧЕНЬ ПРИЗНАЧЕНИЙ ДЛЯ УДАРНОЇ ПРЕСКАМПАЇНІ ДЛЯ "ВОРКЕРА"

КАМПАЇНІЯ В СІЧНІ МУСИТЬ ПРИНЕСТИ "ВОРКЕРОВІ" ШО НАЙМЕНШЕ \$2,500.

"Воркер" знаходиться в серйозній небезпеці через нестаток фінансів. Тисячі доларів зібраних робітниками на оборону робітничого руху та криза, що залишила більшість робітничої класи без цента грошей, відняли велику частину привичної підтримки від "Воркера".

Нікий дійсно робітничий часопис не може вповні сам утриматися, поскільки він не поміщує рекламів тощо. Погоне існування залежить від жертв класово-свідомих робітників, які розуміють потребу такої преси.

Ніколи не був "Воркер" так потрібний як зараз. Боротьба загострюється. Держава, приведена до одчаю результатами системи, яку вона представляє, жорстоко розправляється з організованими робітниками. Ніколи в історії робітничого руху Канади не було так потрібно робітничої газети, що давала б яскраву бойову лінію робітничій класі. Це є абсолютно необхідним для сучасних і майбутніх інтересів робітничої класи.

Видавництво "Воркера" вирішило розпочати кампаїну за \$2,500 в місяці січні. З огляду на теперішнє положення вирішено відкласти на деякий час видавання цього часопису два рази на тиждень. Напакі, нам прийдеється напружити всі сили, щоби ми могли надавати його один раз у тиждень.

Кожний передплатник повинен негайно відновити свою передплату, хоч би тільки на 6 місяців. Кожний читач повинен збирати жертви посеред робітників, щоби поспішити з допомогою в цей великий час потреби. Кожна робітнича організація повинна асигнувати скільки лише може зі своєї каси і мобілізувати своїх членів, щоби вони взяли якнайактивнішу участь у кампаїні. Ми мусимо підприняти всі можливі кроки, щоби утримати "Воркера" при житті.

Робітників! Спішіть з допомогою! Хай не станеться так, що після десяти років існування "Воркер" був би примушений остановитися. Добиймося реалізації та перевищення нашої цілі — \$2,500 на пресовий фонд "Воркера" в січні!

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВОРКЕРА".

ДАЛЬШЕ РОЗВИВАТИ КАМПАЇНІЮ ЗА СКАСУВАННЯ 98 СЕКЦІЇ

Всімьох провідників компартії Канади, що засуджені на п'ять років в'язниці кожний під 98 секцією кримінального закону, випущено на волю за високою порукою. Їхня апеляція переслухуватиметься в першій половині січня. Заразом розгорнуто кампаїну проти пароставою реакції в Канаді, в формі Конференції за Скасування 98 Секції, що поставили собі за цілі дістати три тисячі резолюцій за скасування цієї секції від організацій, одна тисяча яких повинна наспіти від трейд юніонних лідерів. Ця кампаїна повинна дійти до свого найбільшого розмаху якраз тоді, коли переслухуватиметься апеляція засуджених товаришів.

ПРОТИРОБІТНИЧА СУТЬ 98 СЕКЦІЇ ЗАКОНУ.

98 секція кримінального закону була в першу чергу вжита проти комуністичної партії, як проти найпередовішої частини робітничої класи. Але вона є так сформована, що шодня робітнича організація не може бути забезпечена від нападу, що всяка група страйкуючих робітників може бути переслідувана під цією секцією, що всяка трейд юнія, яка визнає принцип класової боротьби, і всяке товариство чужинських робітників стоїть під загрозою закриття.

Якщо робітничі класи не примусять уряд скасувати цю точку закону, то не лише політичний авангард пролетаріату, але всі класові організації та кожна боротьба, чи то політична, чи економічна (проти знижки платні, домагай "різифу", однієї тощо), будуть поступено придушені під 98 секцією. Це є один з найбільш реакційних законів, рівні якому треба шукати лише в крайній кривавого фашизму і задля всі цілу робітничу класу.

РЕФОРМІСТИ НЕ Є ПРОТИ 98 СЕКЦІЇ.

До боротьби проти реакції та за скасування 98 секції стають те ж рядові члени та лідери реформістичних трейд юніонів, а навіть поступові кола буржуазної інтелігенції. За те "робітничі діячі" з Незалежної Партії Праці і т. п. показали себе цілком як допоміжники фашизму, а навіть як прями ініціатори в переслідуванні робітничого руху. За дванадцять коротких років, від коли дехто з цих самих людей тернів переслідування за революційну діяльність, вони самі опинились в ролі тих, що переслідують.

Коли арештовано під різними обвинуваченнями сотні робітників, коли вбито трьох майнерів в Естевей, коли накінець арештовано і засуджено 8 провідників компартії за "належність до незаконної організації", реформісти мовчали. Мовчали — значить, погоджувались. Коли до архієпископа Джімі Сімсона в Торонто прийшла делегація від торонтоської Конференції за Скасування 98 Секції просити саї на масовий мітинг, він відмовився, бо хоч конференція складається й з відділів Н.П.П. та реформістичних трейд юніонів, то все таки він настоював, що "за конференцією стоять комуністи". Коли його "пріперто до стіни", він признався, що він не є за скасування 98 секції та що обмеження свободи слова такі потрібні.

Про справу Гінса у Вінніпегу, про арештування на його варт т.т. Меріота та Навізівського і труси в У.Р.Д. "Воркерс Сентр" та приватних домах, про те як забрано літературу й асти, що не мали нічого спільного з очерненням за яке буцім-то Гінс вибрав вартан, про те, як адвокат Гаймен, член Н.П.П., обороняв труси тим, що "знайдено листи з-закордону", що аж самий суддя мусів вказати, що "листи з-закордону" не мають нічого спільного з "очерненням" Гінса — про це вже писалося в "УРВ". Коментарі не потрібні.

Накінець вискаже в ролі інформатора поліції що "Одна Велика Юнія". Якраз коли т. Навізівський стоїть перед судом і коли приготується матеріали до повторення торонтоського суду в недалекому майбутньому й у Вінніпегу, (якщо робітничі класи не зуміє поставити належний опір), в минулому числі "О.Б.Ю. Бюлетин" є поміщена стаття на першій сторінці, що буцім-то викриває комуністів ще за часів коли комуністичні

групи в Канаді були в підлілі. Наводиться тут документ (який між іншим вже давно був опрокинений) як фальшивка, який повинен зв'язувати т.т. Навізівського і Поповича з негальною в той час комуністичною організацією. Для чого ж пошадобилося О.Б.Ю. зараз видобувати цей престарий документ, як не для того, щоби додати "доказів"?

Реформісти мовчать про пароставою реакцію та про 98 секцію, проти якої вони колись зводили боротьбу. А на ділі допомагають переслідуванню робітничого руху.

Кампаїна за скасування 98 секції кримінального закону розвивається. Творяться конференції єдиного фронту, складаються масові мітинги, подається резолюції протесту і домагайня звільнення ув'язнених товаришів. Чи організація, до якої ти, читачу, належиш вже приєдналась до цієї боротьби?

ЯК АМЕРИКАНСЬКІ ІМПЕРІАЛІСТИ СТАРАЮТЬСЯ ВИКЛИКАТИ ВІЙНУ

Манджурія вже протягом півсторіччя є місце схрещування інтересів та колоніальних апетитів імперіалістичних хизакаї.

Після розгрому царської Росії головними суперниками в боротьбі за Манджурію були Японія та Сполучені Держави. Маштаби боротьби цих двох смертельних ворогів виходили далеко за межі Манджурії. Доларом, дипломатичним натиском, загрозиво панцереного кулака Америки вперто й послідовно перетинала шлях експансії японського імперіалізму, особливо в Китаї. При цьому, Сполучені Держави не тільки прагнули усунути перешкоди своїй економічній колонізації Далекого Сходу; разом з цим вони вели політику "далекого пріцилу", вважаючи за абсолютно неминучу майбутню війну з Японією за гегемонію на Тихому океані. Головний напрямком нашінтоноської дельтаполітики полягав у тім, щоби не допускати жадного поширення бази японського імперіалізму на азійському суходолі і "викурювати" його з тих позицій, які він уже здобув.

Уже 1905 року після російсько-японської війни Рузвельт стримав надто великі апетити японського імперіалізму. 1908 р. Америка примусяла Японію знову визнати принцип "відчинених дверей" в Китаї. Через рік після цього, американський уряд виступив з пропозицією інтернаціоналізувати манджурські залізничні, змінивши цю пропозицію погрозою побудувати конкурентну Цзіньцзяо-Ангуїнську магістраль. Американський проект інтернаціоналізації позики Китаєві також було скеровано проти японських прагнень монополювати паування в Манджурії. Коли серед гуркоту світової війни Японія вцепилась в горло Китаєві і примусяла його підписати знамениті 21 вимоги, що значили ні більш, ні менш, як протекторат Японії над Китаєм, Америка негайно заявила свій рішучий протест.

Американський посол в Китаї Райнс писав з цього приводу Лансінгові: "Державам довелось дати Японії волю рук, але прийдє день розплати". Американський сенат відмовився ратифікувати підписаний Вілсоном Версальський мир головним чином через ті пунктики в Китаї, що їх виторгувала собі Японія. На Вашингтонській конференції Америка примусяла Японію випустити з своїх паузурів Шандунь і в договорі 9 держав визнати територіальну незалежність Китаю.

Участь американського імперіалізму в сибірській авантурі також мала на меті не допустити захоплення Японією Східного Сибіру. Після Вашингтонської конференції американська політика ізоляції Японії і "викурювання" її з тихових баз на континенті продовжувалась з дедля більшою силою. Америка примусяла Англію розірвати союз з Японією і анулювала "джелатинську угоду" Лансінга — іші, що визнавала спеціальні інтереси Японії в Манджурії. Америка відверто взяла на себе ролю захисника всього тихоокеанського басейну від "японської небезпеки". Яскра-

"воєнна конюнктюра" та війна — ось той радикальний і єдиний порятуюнок, що на нього покладає надії американська біржа.

Інтервенціоністське антирадянське наставлення американського капіталу досить викрито в зв'язку з бучною історією комітету Летте. У вигляді допомоги фармерам, комітет Летте за найближчою участю Гувєра закупив і зосередив у портах сільсько-господарські продукти на 500 мільйонів доларів, щоби постачати арміям антирадянської інтервенції. Ці коლოსальні запаси і досі гниють у портових складах. Так Америка підготувалась до ролі інтенданта інтервенції. Комісія Фінша, шалена кампаїна проти "примусової праці", демонстративна відмова Америки взяти участь в обговоренні радянського проекту про економічний ненапад — усі ці факти неzapеречно свідчать про те, що Америка вперто прагне стати на чолі організації блокади та війни проти СРСР.

Стімсон, що є хлопчик на побігашках при американських фінансових магнатах, відразу вхопився за окупацію Манджурії, як за засіб до запобігання мети. Першим його завданням було затягти окупацію, дати її достітти у "воєнну конюнктюру". Далішим завданням американської дипломатії стало спровокувати радянсько-японський конфлікт. Тут американські спекулянти на крові сподіваються одним ударом вбити двох зайців: зірвати радянське соціалістичне будівництво і домогтись послаблень Японії.

Давес в Парижі мав разом з Лігою Націй, щоби підбадьорувати та підганяти японських панів війни, а американські "спостерігачі" в Манджурії — щоби роздмухувати провокаційні вигадки про "радянську допомогу" китайським генералам. Бріттен, голова воєнно-морської комісії конгресу, що 1924 року закликав усі білі нації Тихого океану аргументуватись проти "японської небезпеки", тепер обернувся на прирєтелі Японії і галуєє про "червону небезпеку" в Манджурії. Біржа й преса нетерпляче чекають і закликають "времню конюнктюру".

Дуже знаменно, що після двомісячного благодушного протегування японським грабінникам Стімсон виступає тепер з протестом проти японського наступу на Цзіньцзяо. Він перетинає шлях японським окупантам на південь, штовхаючи їх на північ, до радянських кордонів.

Боги американської біржі жадають... Вони жадають антирадянської інтервенції, поділу Китаю, воєнної конюнктюри та нової війни. Але американські палії війни прорахуються, спроби нацькувати Японію на СРСР розбиваються об радянську тверду і непохитну політику миру. Треба гадати, що не зв'язавши на антирадянській запал частини японської воєччини, Японія не захоче, всупереч своїм реальним інтересам розіграти гру Вашингтонської дипломатії. Але навіть коли б пляни американських банкірів здійснились, то й тоді не збулись б їхні сподівання. Нова світова війна не відродить чуда "просперіті", а буде "останньою драмою" всієї капіталістичної цивілізації розбою, грабінництва та "воєнних конюнктюр".

З РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ. Тверська Рада на своєму засіданні, на якому були присутні заступники профспілок і окружного комітету, для вишучування голови Рад Калініна, постановили місто Твер переіменувати на "Калінін".

Цього року площа під засів цукрових буряків на Радянській Україні виносилась біля 1 1/2 мільйона гектарів. В 1932 р. має вона бути збільшена.